

KARTA MODUŁU 2020/2021

I. OGÓLNE INFORMACJE O MODULE							
PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA IM. WITELONA W LEGNICY WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:	Fizjoterapia						
Poziom studiów:	Studia jednolite magisterskie						
Profil studiów:	praktyczny						
Forma studiów:	stacjonarne						
Nazwa modułu:	Planowanie fizjoterapii w dysfunkcjach układu ruchu						
Rodzaj modułu:	Obowiązkowy						
Język wykładowy:	Język polski*						
Rok studiów:	5	Formy prowadzenia zajęć wraz z liczbą godzin dydaktycznych:					
Semestr:	9	Wykład	Laboratorium	Ćwiczenia	Seminarium	Zajęcia praktyczne	Praktyki zawodowe
Liczba punktów ECTS ogółem:	5	30	-	-	-	50	-
Forma zaliczenia:	Egzamin						
Wymagania wstępne:	Znajomość chorób i dysfunkcji narządu ruchu w wieku rozwojowym i dorosłym. Umiejętność wykonania procedur kinezyterapeutycznych, fizyoterapeutycznych i z zakresu terapii manualnej.						
II. CELE KSZTAŁCENIA							
Cele kształcenia:							
Cel 1: Planowanie kompleksowego procesu usprawniania pacjenta na oddziale ortopedyczno – urazowym, oddziale reumatologii oraz w pozostałych placówkach służby zdrowia i centrach rehabilitacyjnych.							
III. EFEKTY UCZENIA SIĘ WRAZ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKOWYCH ORAZ METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW							
Efekt	Student, który zaliczył moduł w zakresie:					Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji
wiedzy:							
1	zna i rozumie etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: ortopedii i traumatologii, medycyny sportowej, reumatologii, neurologii i neurochirurgii oraz pediatrii, neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii					D.W1.	Egzamin
2	zna i rozumie zasady diagnozowania oraz ogólne zasady i sposoby leczenia najważniejszych dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: ortopedii i traumatologii, medycyny sportowej, reumatologii, neurologii i neurochirurgii oraz pediatrii, neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym stosowanie środków fizjoterapii					D.W2.	
umiejętności:							
1	potrafi przeprowadzić szczegółowe badanie dla potrzeb fizjoterapii i testy funkcjonalne układu ruchu oraz zapisać i zinterpretować jego wyniki					D.U1.	Sprawdzian praktyczny/ Aktywność podczas zajęć
2	potrafi dokonać oceny stanu układu ruchu człowieka w warunkach statyki i dynamiki (badanie ogólne, odcinkowe, miejscowe), przeprowadzić analizę chodu oraz zinterpretować uzyskane wyniki					D.U3.	
3	potrafi dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u osób po urazach w obrębie tkanek miękkich układu ruchu leczonych zachowawczo i operacyjnie, po urazach w obrębie kończyn (stłuczeniach, skręceniach, zwichnięciach i złamaniach) leczonych zachowawczo i operacyjnie, po urazach kręgosłupa bez porażen oraz w przypadku stabilnych i niestabilnych złamań kręgosłupa					D. U4	

4	potrafi planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i prowadzić postępowanie fizjoterapeutyczne u dzieci i młodzieży z chorobami układu ruchu, takimi jak: wady wrodzone, wady postawy ciała, jałowe martwice kości	D. U24	
5	potrafi planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i prowadzić postępowanie fizjoterapeutyczne u dzieci i młodzieży z zaburzeniami ruchowymi pochodzenia ośrodkowego, mózgowym porażeniem dziecięcym, z dysrafizmem rdzeniowym, ze chorobami nerwowo-mięśniowymi, z okołoporodowymi uszkodzeniami splotów i nerwów obwodowych, z neuro- i miogennymi zanikami mięśni (atrofiami i dystrofiami mięśniowymi)	D. U26	
kompetencji społecznych:			
1	jest gotów do dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych	K5.	Obserwacja zachowań
2	jest gotów do korzystania z obiektywnych źródeł informacji	K6.	
IV. TREŚCI PROGRAMOWE			
Treści programowe (tematyka zajęć, zaprezentowana z podziałem na poszczególne formy zajęć z określeniem liczby godzin potrzebnych na ich realizację)			
Wykład			
Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin S	
Wykład 1	Doskonalenie umiejętności badania klinicznego a także w szczególności funkcjonalnego oraz nauka tworzenia planu leczenia rehabilitacyjnego w różnych schorzeniach oraz zaburzeniach kończyny dolnej i górnej (głównie zmianach zwyrodnieniowych, przeciążeniowych i pourazowych – zwłaszcza stopa, staw biodrowy, obręcz barkowa i staw ramienny)	8	
Wykład 2	Doskonalenie umiejętności badania klinicznego a także w szczególności funkcjonalnego oraz nauka tworzenia planu leczenia rehabilitacyjnego w różnych schorzeniach oraz zaburzeniach kręgosłupa (głównie zmianach zwyrodnieniowych przeciążeniowych i dyskopatiach)	10	
Wykład 3	Opracowanie planu usprawniania danego przypadku	4	
Wykład 4	Diagnostyka funkcjonalna i programowanie rehabilitacji w wybranych przypadkach neurochirurgicznych.	4	
Wykład 5	Kontrolowanie ustalonego planu rehabilitacji w oparciu o testy obiektywne i subiektywne.	4	
Zajęcia praktyczne			
Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin S	
Zajęcia praktyczne 1	Programowanie długoterminowego usprawniania w celu przywracania wyjściowego poziomu poszczególnych cech motorycznych. Identyfikacja zagrożenia i trudności wynikłych z dysfunkcji.	5	
Zajęcia praktyczne 2	Programowanie rehabilitacji u chorych z chorobą zwyrodnieniową stawów kończyn i stawów kręgosłupa.	5	
Zajęcia praktyczne 3	Programowanie rehabilitacji u chorych z chorobami reumatycznymi. Programowanie rehabilitacji u chorych z chorobami naczyniowymi mózgu.	4	
Zajęcia praktyczne 4	Programowanie rehabilitacji u chorych ze schorzeniami układu nerwowego pozapiramidowego.	4	
Zajęcia praktyczne 5	Programowanie rehabilitacji u chorych z uszkodzeniem rdzenia kręgowego.	4	
Zajęcia praktyczne 6	Programowanie rehabilitacji u chorych z wadami postawy.	4	
Zajęcia praktyczne 7	Programowanie rehabilitacji u chorych z chorobą demielinizacyjną.	4	
Zajęcia praktyczne 8	Programowanie rehabilitacji u chorych z chorobami obwodowego układu nerwowego. Uszkodzenia pojedynczych nerwów. Zespoły korzeniowe. Zespoły wielonerwowe.	4	
Zajęcia praktyczne 9	Programowanie rehabilitacji u chorych z zespołami korzeniowymi i zespołami wielonerwowymi.	4	
Zajęcia praktyczne 10	Programowanie rehabilitacji u chorych z chorobami mięśni.	4	
Zajęcia praktyczne 11	Programowanie rehabilitacji dzieci z zaburzeniami rozwoju.	4	
Zajęcia praktyczne 12	Kontrolowanie ustalonego planu rehabilitacji w oparciu o testy obiektywne i subiektywne – przykłady kliniczne	4	

V. METODY KSZTAŁCENIA, NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. Metody kształcenia:

- Wykład informacyjny
- Wykład konwersatoryjny
- Dyskusja.
- Ćwiczenia praktyczne.
- Pokaz, praca ze współwiczającym.
- Studium przypadku

2. Narzędzia (środki) dydaktyczne:

- Projektor/tablica multimedialna
- Sprzęt do praktycznej nauki zawodu

VI. FORMA I KRYTERIA ZALICZENIA MODUŁU

Forma zaliczenia modułu.

Egzamin

Kryteria oceny formującej***:

- Obserwacja zachowań
- Sprawdzenia praktyczny
- Aktywność podczas zajęć

Kryteria oceny podsumowującej***

5,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i wykonuje zadania. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje najwyższe oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

4,5 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i wykonuje zadania. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 80% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

4,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i wykonuje zadania. Przestrzega zasad etycznychw fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 60% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

3,5 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje podstawowe zadania, wymagające korekty ze strony prowadzącego. Przestrzega zasad etycznychw fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

3,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje podstawowe zadania, wymagające korekty ze strony prowadzącego. Przestrzega zasad etycznychw fizjoterapii. Uczęszcza na zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje pozytywne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

2,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonane zadania są nieprawidłowe, większość wymaga korekty ze strony prowadzącego, brak samodzielności w wykonaniu czynności i zadań, nie przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczestniczy nieregularnie na zajęcia, nie jest do nich przygotowany i uzyskuje negatywne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

Ocena podsumowująca***:

Średnia arytmetyczna ocen formujących.

VII. BILANS PUNKTÓW ECTS - NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta
Liczba godzin realizowanych przy bezpośrednim udziale nauczyciela (godziny kontaktowe)	
Udział w wykładach	30
Udział w innych formach zajęć	50
Inne (-)	-
Samodzielna praca studenta (godziny niekontaktowe)	
Przygotowanie do wykładu	5
Przygotowanie do innych form zajęć	10
Przygotowanie do egzaminu	15
Przygotowanie do zaliczenia innych zajęć	10
Inne (np. gromadzenie materiałów do projektu, kwerenda internetowa, opracowanie prezentacji multimedialnej itp.)	5

Łączna liczba godzin	125
Punkty ECTS za moduł	5
VIII. ZALECANA LITERATURA	
Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kinalski R. Kompendium rehabilitacji i fizjoterapii. Urban & Partner, Wrocław 2002. 2. Kwolek A. Rehabilitacja w chorobie Parkinsona. Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2016. 3. Gaździk T. S. Podstawy ortopedii i traumatologii narządu ruchu. PZWL, Warszawa 2001. 	
Literatura uzupełniająca:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Maciąg-Tymecka I. Rehabilitacja w chorobach dzieci i młodzieży : diagnostyka funkcjonalna, programowanie rehabilitacji, metody leczenia fizjoterapeutycznego : praca zbiorowa. PZWL, Warszawa 2014. 2. Hausmanowi-Petruś I. Choroby nerwowo-mięśniowe. Czelej, Warszawa 2005. 	